

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לזין נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מירב כפיר

תובע ד"ר חגי לזין

נגד

נתבעים
1. טייקאייר ישראל בע"מ
2. עמי מזרחי
3. אודי יוסף

פסק דין

1
2 לפני תביעה של רופא במקצועו, כנגד חברה המשווקת סיגריות אלקטרוניות וכנגד בעלי מניותיה,
3 לתשלום פיצויים בגין לשון הרע בשל פוסטים שפורסמו בעמוד הפייסבוק של החברה אשר ייחסו
4 לרופא בין היתר כינויים של "שקרן" ו"מושחת".
5

רקע עובדתי

- 6
7 1. התובע, ד"ר חגי לזין, הוא רופא מומחה בבריאות הציבור, משמש כיו"ר איגוד רופאי בריאות
8 הציבור של ההסתדרות הרפואית ועוסק בין היתר בחקר העישון.
9
10 2. הנתבעים 2-3 הם בעלי המניות של נתבעת 1, חברת "טייקאייר בע"מ" אשר עיסוקה העיקרי הוא
11 יצור, ייבוא ושיווק של סיגריות אלקטרוניות ומוצרים נלווים (להלן: "החברה").
12
13 3. ביום 21/1/18 הופיע התובע במסגרת התכנית הכלכלית של קרן מרציאנו בטלוויזיה בכתבה
14 העוסקת בנושא מיסוי סיגריות האלקטרוניות. לקראת סיום הכתבה הופיע התובע בקטע קצר
15 שהוקלט מראש ובו הביע את עמדתו לפיה הסיגריה האלקטרונית מזיקה לבריאות וכי יש
16 למסותה. התובע לא התייחס לחברה או למוצר ספציפיים אף שבמהלך הסרטון הוצגו מוצרים
17 של החברה במסגרת עריכת הכתבה (צורף כנספח 3 לתצהיר התובע) (להלן: "הכתבה").
18
19 4. ביום 23/1/18 העלו הנתבעים לדף הפייסבוק של החברה פוסט תגובה ארוך בו כתבו בין היתר כי
20 הכתבה הינה רצופת שקרים, מבלבלת ומגמתית.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 44048-04-18 לוי' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1
2 בסופו של הפוסט יצאו הנתבעים כנגד עמדתו של התובע ביחס לסיגריות אלקטרוניות תוך שהם
3 טוענים כי דבריו בכתבה אינם נתמכים על בסיס מדעי תוך שייחסו לתובע מעשי שחיתות, כאשר
4 נטען כי מאחר שהסיגריות האלקטרוניות פוגעות בחברות התרופות, אלה נותנות שוחד כדי שיעשו
5 שימוש במוצריהם.

6
7 הפרסום הנוגע לעניינינו הוא: (ההדגשות שלי, מ.כ.).

8
9 **"איך לא נזכיר בסוף הכתבה את אחד מהמושחתים הגדולים**
10 **בתעשיית הבריאות בישראל- "ד"ר חגי לוי" בכבודו ובעצמו"...**
11 **"הגיע הזמן שנגלה מי הוא הדוקטור המושחת שמשרת את חברות**
12 **התרופות". (סומן כ-ת/1).**

13
14 5. ביום 29/1/18 העלו הנתבעים שוב את הפרסום הראשון שלעיל, כאשר הפעם נעצו אותו בראש דף
15 הפייסבוק של החברה באופן קבוע והוסיפו בתחילת הפרסום:

16
17 **"ושוב אנו עדים לתעשיית ה"פייק ניוז" והפעם בתוכנית הכלכלית של**
18 **קרן מרציאנו שלכאורה קיבלה הרבה מאד כסף, להעביר את השקרים**
19 **של אחד המושחתים הגדולים שידעה מערכת הבריאות בישראל- מר**
20 **חגי לוי השקרן"**

21
22 לפרסום זה התווספה תמונת התובע שעליה בועת מחשבה ובה כתוב **"שקרן מושחת!"** וברקע
23 מופיע באנגלית הכיתוב "FAKE NEWS". הפוסט זכה לשיתופים ולייקים.

24
25 6. בנוסף הנתבעים מנטרלים באופן אקטיבי גורמים שהביעו דעה בזכות התובע, באמצעות תקיפת
26 המגיב. כך, כותב נתבע 2 ביום 30/1/18 לגולש רן שאולי:

27 **"רק מלהציץ בפרופיל שלך, רואים שאתה שמאלן הזוי או לכל היותר טוקבקיסט בתשלום**
28 **עם פרופיל מזויף. אצלכם הכל כשר והכל מותר...חבורת הזויים. איכס".**

29
30 7. ביום 31/1/18 התארח התובע בתוכנית הבוקר של אורלי וגיא בטלוויזיה שלאחריה העלו
31 הנתבעים פוסט עם קישור של הכתבה ובו כתבו:

32 **"מר חגי לוי" הדוקטור" מתארח היום 31.1.18 בתוכנית הבוקר של אורלי וגיא, ממשיך בגיבוני**
33 **השטויות שלו ואומר "שחברות הטבק רוכשות את חברות הסיגריות האלקטרוניות". (נספח 4**
34 **לתצהיר התובע).**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2

8. נתבע 2 מגיב על הפוסט וכותב:

3

4

"האגודה למען הסרטן וכמובן "הדוקטור" המהולל לא מפסיקים עם

5

רצף השקרים... הציבור אינו מטומטם בניגוד אליכם".

6

7

9. נתבע 2 הגיב מחשבון הפייסבוק האישי שלו למגיב אחר וכתב:

8

9

"טובי החוקרים", מדובר בעוד רופא שאיבד את שבועת הרופא עבור

10

עגל הזהב שלו".

11

12

10. ביום 19/3/18 לאחר שהתובע התראיין בתוכנית הטלוויזיה "חי בלילה" עם נדב בורשטיין, שיתפו

13

הנתבעים בדף הפייסבוק של החברה את הפוסט ובו קישור לכתבה וכתבו:

14

15

"ושוב דוקטור שקרן לוינ' ממשיך בעבודת הלובינג שלו עבור חברות

16

התרופות יחד עם האגודה למען הסרטן, כשלא נשאר כבר איך לשקר

17

אז קוראים לזה "גאדג'ט"... עלובי החיים בהתגלמותם, פשוט

18

בדיחה". (נספח 7 לתצהיר התובע).

19

20

11. ביום 4/2/18 קיבלו הנתבעים מכתב התראה בדרישה להסרה מיידית של הפרסומים, וכן דרישה

21

להתנצלות ולפיצוי. הנתבעים לא נענו לכך.

22

23

12. בעקבות הפרסומים שלעיל הגיש התובע התובענה דנן.

24

25

השאלות במחלוקת

26

27

13. עניינה של תביעה זו כאמור בפרסומים שונים שפרסמו הנתבעים בעמוד הפייסבוק של החברה,

28

פרסומים שלטענת התובע מהווים לשון נגדו.

29

30

14. אין מחלוקת בין הצדדים לעניין עצם פרסום הפרסומים. המחלוקת העיקרית נוגעת לשאלה האם

31

הפרסומים האמורים עולים כדי לשון הרע וככל שאכן כך, האם עומדות לנתבעים ההגנות

32

המצויות בחוק של אמת בפרסום וכן הגנת תום הלב.

33

34

15. ככל שלא קיימות ההגנות, קיימת מחלוקת ביחס לאחריות נתבע 3 ולעניין היקף הפיצויים.

35

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

16. אבחן להלן מחלוקות אלו כסדרן.

האם הפרסומים מהווים לשון הרע?

17. כאמור בין הצדדים מחלוקת לעניין השאלה האם הפרסומים שאכן פרסמו הנתבעים מהווים לשון הרע כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק").

18. הפסיקה הכירה במשקל יתר שיש להקנות לחופש הביטוי בעיקר בעניינים הנוגעים לפרסומים בענייני ציבור או בפרסומים העוסקים באישי ציבור לעומת הזכות לשם טוב (ראו בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם בנבו, מיום 8.2.2012). יחד עם זאת נקבע כי חופש הביטוי אינו ערך מוחלט אלא המדובר בערך יחסי, וקיימים ערכים נוספים, כדוגמת הזכות לשם טוב, אשר הכרה בהם מצדיקה הטלת מגבלות על זכות זו וצורך באיזון בהתאם לנסיבות.

19. בעת בחינת השאלה האם הביטוי עולה לכדי לשון הרע בהגדרתו בחוק, נקבע כי ראשית יש לפרש את הביטויים, הנטען לגביהם כי אלו מהווים לשון הרע, בהקשר האובייקטיבי, ולשאוב מהם את המשמעות העולה מהם. משמעות זו יש לבחון על פי אמות מידה מקובלות של האדם הסביר תוך בחינת מכלול הדברים, ללא ניתוק ביטוי או משפט מהקשרו ותוך עמידה על ההקשר הכולל במסגרתו נאמרו הדברים הנטענים להיות לשון הרע (ראו: ע"א 1104/00 אפל נ' חסון (פורסם במאגרים, מיום 10.1.2002) ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח' (פורסם במאגרים, מיום 4.8.08)).

20. שנית יש לבחון האם על פי משמעות העולה מהביטויים, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי ולסיווגו, למשל, כביטוי של עובדה או ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית.

מן הכלל אל הפרט:

21. מעיון בפרסומים שלעיל עולה כי הנתבעים ייחסו לתובע כינויים של "שקרן", "מושחת" וכן יחסו לו מעשים של לקיחת שוחד וביצוע מעשים ממניעים זרים. לשיטתם התובע יוצא כנגד השימוש בסיגירות האלקטרוניות ועל כן טוען כי יש למסותם, רק בשל בצע כסף וללא כל בסיס מדעי.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 22. קריאת הפוסטים שפורסמו ע"י הנתבעים כמכלול אינה מלמדת רק על מחלוקת מדעית בין
2 הצדדים אלא מעבר לכך. המדובר בשימוש מתלהם במילים פוגעניות ומזלזלות תוך ייחוס מעשים
3 אסורים שכלל לא הוכחו לפני, כפי שיובא בהמשך.
- 4
5 23. ביחס לכך יש להבהיר כי קיומה של מחלוקת מדעית בין הצדדים ככל שתהיה אינה נותנת
6 לגיטימציה לבטא מילים כמו "שקרן" ו"מושחת" בפוסט בעל תפוצה רחבה כלפי התובע המחזיק
7 בדעה מדעית שונה מזו של הנתבעים ואף בתוקף תפקידו חקר את הנושא.
- 8
9 24. ככל שהנתבעים סבורים כי יש לצאת כנגד עמדותיו של התובע, עמדות הפוגעות לשיטתם במשלח
10 ידם, הרי שיש דרך לבטא ביקורת זו. לנתבעים הזכות להעלות כל טענה רלוונטית ולהגן על העסק
11 שלהם בדרכים כשרות וראויות וניתן בהחלט לעשות זאת ללא שימוש בכינויים מכפישים אלו
12 אשר נכתבו ללא בסיס. הנתבעים יכלו להציג את הביקורת מבלי להוציא דיבתו של התובע ואולם
13 אין לקבל שימוש במילים מכפישות ופוגעות כנגד התובע במטרה לתקוף עמדה לה התובע שותף.
- 14
15 25. כאמור, אני סבורה כי השימוש של הנתבעים במילים "מושחת" ו"שקרן" והזלזול בתובע כפי
16 שעולה מקריאת הפוסטים כולם כמכלול בכל אחד מהפרסומים שלעיל תוך ייחוס לתובע מעשים
17 בעלי אופי פלילי מהווים לשון הרע ויש בהם כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע, לבזותו להשפילו
18 ולפגוע במשרתו. ייחוס מעשים אלו אינם מהווים העברת ביקורת לגיטימית ואינם חוסים תחת
19 הזכות לחופש הביטוי שכאמור היא זכות יחסית ונשקלת בנסיבות העניין.
- 20
21 26. אין בעובדה כי הפוסטים כללו קישורים רבים ועובדות רבות לעניין השימוש בסיגריה אלקטרונית
22 תוך הטלת הכפשת התובע כדי לקבוע כי המילים נאמרו במסגרת ביקורת בלבד.
- 23
24 27. טענת הנתבע 2 לפיה לא הבין לחלוטין את משמעות המילה "מושחת" והוא חוזר בו וכי הוא עשה
25 שימוש במושג כמטבע לשון נפוץ בתקשורת ברשתות אינה יכולה לעמוד לו, שכן, הפרסומים
26 נבחנים בן אובייקטיבי כאמור לעיל.
- 27
28 28. הפסיקה הכירה בכינויים של "שקרן" ו"מושחת" ככאלה הנכנסים בגדר לשון הרע. המדובר
29 בביטויים בעלי קונוטציה שלילית, אין המדובר בביטוי ניטרלי וברור כי העושה שימוש בביטוי זה
30 כלפי אחרים מתכוון לגנות אותו. השימוש מבטא ייחוס של תכונת אופי לתובע ומציגו כרמאי
31 (ראו 14264-11-14 גבריאל כנפו נ' סער גינזבורסקי (ניתן ב-20/12/16) וכן ת"א(חי) 18536-07
32 אריה פינקוביץ נ' שגיב דוד (ניתן ביום 10/11/10) ע"א 36859-11-18 יעקב בוזגלו נ' מרדכי
33 פשכצקי (ניתן ביום 13/02/19) ע"א 11062/07 סולטן ציון נ' לוק דוד (25/12/17).
- 34
35

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 29. ביחס לעצם הפרסום הרי שאין מחלוקת כי העלאת הפרסומים בעמוד הפייסבוק של החברה
2 מהווה פרסום לעניין סעיף 2 לחוק.
3

4 30. לאור האמור לעיל הוכח לפני כי הפרסומים עולים לכדי לשון הרע באופן המטיל את האחריות
5 על כתפי הנתבעים.
6

האם הפרסומים חוסים תחת ההגנות בחוק?

7
8
9 31. משקבעתי כאמור כי המדובר בפרסומים אשר יש בהם משום לשון הרע כהגדרתו בחוק, יש לבחון
10 את תחולת ההגנות הנטענות על הפרסום, שתחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו הנתבעים
11 לפרסום לשון הרע.
12

13 32. כאמור הנתבעים טוענים כי עומדת להם הגנת אמת בפרסום לפי ס' 14 לחוק, כן טוענים להגנה
14 של ענין אישי וכשר לפי ס' 15(3) לחוק ובנוסף טוענים להגנה של הבעת דעה על התנהגות התובע
15 בתפקיד ציבורי לפי ס' 15(4) לחוק. לבסוף טוענים כי הפרסום נועד לגנות לשון הרע שפורסם
16 קודם לכן לפי ס' 15(10).
17

18 33. אבחן להלן טענות אלה.
19

הגנת אמת בפרסום - סעיף 14 לחוק

20
21
22 34. בפסיקה נקבע כי שני יסודות מצטברים מגבשים את הגנת "אמת הפרסום": האחד – אמיתות
23 הפרסום. השני – קיומו של ענין ציבורי הנלווה לפרסום.
24

25 לעניין אמיתות הפרסום, המדובר ביסוד עובדתי בעיקרו ויש להשוות בין תוכן הפרסום לבין
26 המציאות העובדתית כאשר נקבע כי "אמיתות הפרסום תיבחן על פי מובנו הטבעי והרגיל של
27 הביטוי הפוגעני, או ממשמעותו המסתברת על פי נסיבות העניין" (ראו רע"א 10520/03 **איתמר
28 בן גביר נ' אמנון דנקנר** (12.11.06) להלן: "**עניין בן גביר**").
29

30 היסוד השני עניינו בשאלה האם קיים אינטרס חברתי ציבורי המצדיק פרסום פוגעני. כלומר האם
31 יש בפרסום כדי לתרום לשיח דמוקרטי, לשיפור אורחות חיים וכיוצא בזה. כאשר ההכרעה ביחס
32 לקיומו של ענין ציבורי נבחנת על רקע נסיבות המקרה (**עניין בן גביר** שלעיל).
33

34 35. בענייננו, הנתבעים טוענים להגנת אמת בפרסום כאשר טוענים כי שני התנאים שלעיל מתקיימים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 36. ראשית נטען כי ביחס לביטויים "שקרן" ו"מושחת", הרי שעלה בידיהם להוכיח כי התובע קיבל
3 מימון מחברות התרופות ובאופן נסיבתי טענו כי הציגו את המצב הקיים בדבר העברת תרומות
4 ע"י חברות התרופות על מנת לפגוע בסיגריה האלקטרונית.
5
6 37. הנתבעים טוענים כי התובע הקים עמותה בשם "S.M.S הפסק" שהינה עמותה הפועלת לעידוד
7 הפסקת עישון בקרב מעשנים בין היתר באמצעות תרופות גמילה. עמותה זו מהווה תחרות
8 עסקית עם חברות הסיגריות האלקטרוניות. לטענתם, המימון לעמותה נעשה ע"י חברות תרופות
9 המייצרות תרופות גמילה ולכן התובע ממליץ על שימוש בתרופות למניעת עישון כדוגמת תרופת
10 "צימפינקס".
11
12 38. לטענת הנתבעים, לחברות התרופות יש תחרות עם חברות הסיגריות האלקטרוניות משום
13 שקיימת תחרות עסקית על קהילת המעשנים בין השימוש בסיגריה אלקטרונית שמהווה
14 אלטרנטיבה בריאה יותר מאשר עישון ומסייעת לגמילה מעישון, לבין האלטרנטיבה של שימוש
15 בתרופות גמילה לגמילה מעישון.
16
17 39. לטענת הנתבעים, קשר זה בין חברות התרופות לבין התובע, ביחס לסוגיית הסיגריה
18 האלקטרונית, מעלה ספק בהקשר לאמינות דבריו כנגד חברות הסיגריות האלקטרוניות. לפיכך
19 ייחוס שקרים ומעשי שחיתות לתובע אינם חסרי בסיס ועולים לכדי הגנת אמת בפרסום. כך
20 לטענתם, עמדת התובע לפיה סיגריה אלקטרונית מזיקה לבריאות הינה עמדה שקרית זאת משום
21 שלעמדתם המדעית, סיגריה אלקטרונית אינה מזיקה לבריאות.
22
23 40. לטענת הנתבעים, לא ניתן להוכיח קבלת כספים אך ניתן להסיק זאת מהנסיבות העולות מתיק
24 זה. כן לטענת הנתבעים, מדובר בעניין ציבורי מעצם העמדות של התובע בסוגיה בריאותית
25 שהוכרה כי מהווה ענין ציבורי.
26
27 41. התובע לעומת זאת טוען כי טענות הנתבעים שקריות. לטענתו הוא עובד בהתנדבות כמזכיר איגוד
28 רופאי הבריאות הציבור בישראל ואינו מקבל כלל רווח אישי מהבעת העמדה לגבי סיגריות
29 אלקטרוניות. לטענתו, בניגוד לאמור הוא אינו מקבל מימון וחסויות רבות מחברות תרופות
30 שונות והאינטרס היחיד המעניין אותו בתחום זה הינו מניעת העישון.
31
32
33 42. כאמור בבחינת טענת אמת בפרסום יש לבחון האם קיימת הלימה בין הביטויים אשר כונה התובע
34 לבין המציאות כפי שעולה מהראיות שהוצגו. בנסיבות אלו על הנתבעים להוכיח כי דבק בתובע
35 מעשי שוחד ושחיתות וכי הוא אינו דובר אמת.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 43. אציין כי די לבחון את הראיות שהוצגו ע"י הנתבעים כדי להיווכח בקושי העומד לפתחם כשהם
3 מבקשים להתבסס על טענותיהם.
4
5 44. ראשית, לא עלה בידי הנתבעים להוכיח מעשה שחיתות מצד התובע.
6
7 45. הנתבעים צירפו לכתב הגנתם את פרוטוקול הועדה למאבק בסמים ובאלכוהול מתאריך 26.6.17
8 אשר בוועדה זו השתתף התובע. ממנו עולה כי במהלך הדיון בוועדה אחד המשתתפים טען כי
9 האגודה למלחמה בסרטן ואיגוד רופאי הבריאות הציבור מטעים את הציבור וכי הניקוטין אינו
10 פוגע בבריאות אלא הזפת ויש לכך אלטרנטיבה, שימוש בניקוטין ללא הזפת. כן טען כי האגודה
11 למלחמה בסרטן ואיגוד רופאי הבריאות קשורים ומקבלים כסף מתעשיית התרופות, ענקי
12 תרופות הגמילה וכי הם מפרסמים כי הכנס של האיגוד רופאי בריאות הציבור הינו בחסות חברת
13 התרופות "גלסקו-סמית'-קליין". עוד נאמר שם כי האיגוד מעלה נתונים שגויים ביחס לשימוש
14 בסיגריות האלקטרוניות.
15
16 התובע שנכח כאמור באותו מעמד הכחיש בתגובה את הדברים וטען כי מדובר בשקרים.
17
18 46. ראשית, אין בדברים שנאמרו בוועדה כדי להוכיח את אמיתות תכנם של הדברים. המדובר
19 במסמך שאינו מהווה ראיה לאמיתות תוכנו.
20
21 מעבר לכך אין במסמך זה אין בו כדי להוכיח כי אכן התובע מקבל כספים מחברות תרופות על
22 מנת לצאת בעמדה כזו או אחרת כלפי הציבור. אף אם נניח, ולא הוכח לפני, כי התובע ממליץ
23 על שימוש בתרופות גמילה של חברות שממנות את מחקריו אין בכך כדי להפוך אותו למושחת.
24
25 47. עוד צירפו הנתבעים הזמנה ליום עיון שנערך בין היתר ע"י התובע בנושא גמילה מעישון כאשר
26 צוין שם כי נותנות החסות הן חברות התרופות "Pfizer" וחברת "ניקוטיןל". (נספח 2 לכתב
27 ההגנה).
28 אולם מעבר לכך שמסמך זה לא צורף במסגרת התצהירים שהוגשו מטעם הנתבעים אין בו כדי
29 להוכיח את טענות הנתבעים.
30
31 48. בדיון לפני, נחקר התובע על מחקרו שפרסם ביחס לעישון ונתן גילוי נאות על חסויות שניתנו לו
32 במסגרת המחקר של חברת פיזר לתרופה לגמילה מעישון בשם צימפיקס. כן נחקר התובע אודות
33 הכנסים שהשתתף אשר ניתנה בהם חסות. התובע טען כי רובם של ההרצאות שנתן היו
34 בהתנדבות ללא תשלום וצין כי נתן ב-2017 הרצאות בתשלום לחברת פיזר (ראו עמ' 19
35 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 49. כן העיד התובע כי המיזם שהקים פועל בהתנדבות ללא מטרת רווח לקידום הבריאות בישראל
3 (עמ' 19, שורה 30) והוקם בשיתוף בית היתר של משרד הבריאות והאגודה למלחמה בסרטן.
4 התובע הסביר כי הפעילות שלו מתמקדת במניעת העישון. כשנשאל לגבי השימוש בתרופות
5 כדוגמת צימפינקס בשים לב לתופעות הלוואי שלה ענה כי ככלל עמדתו היא שעדיף להשתמש
6 בתרופות כמה שפחות, היא רעה ויש צמצם אותה ככל שאפשר (עמ' 20 סיפא, עמ' 21 סיפא).
7
8 50. בהמשך החקירה הציג ב"כ הנתבעים לתובע כתבות מהעולם בהם נטען בין היתר כי חברת
9 התרופות הגדולה פייזר נתנה תרומות לתמיכה בקמפיינים נגד אידוי וכי חברות תרופות נותנות
10 מימון כדי להפיץ מידע שגוי (ראו עמ' 20). מכתבות אלו ביקש ב"כ הנתבע להסיק כי התובע קיבל
11 מימון מחברות התרופות ולכן הוא מושחת. אינני מקבלת טענה זו. ראשית הכתבות לא צורפו
12 לתצהירי הנתבעים ולכן אין אפשרות להכשירם כראיה. שנית לא ניתן לתת כל משקל ראיתי
13 לכתבה שפורסמה ואין בה כדי להוכיח את תוכנה. שלישית, גם אם ניתן היה לקבל כתבות אלו
14 כראיה הרי שאין בהם כדי להוכיח על מעשים אסורים שביצע התובע.
15
16 51. בחקירתו ניסה ב"כ הנתבעים למצוא במאמרו של התובע ראיות לכך כי הסיגריה האלקטרונית
17 אינה מזיקה באופן חד משמעי, בניגוד לעמדתו של התובע במדיה הדיגיטלית. ואולם, אין בכך
18 כדי לקבוע כי התובע שקרן. לתובע ניתן זמן קצוב לומר את עמדתו בטלוויזיה, בעוד שבמאמר
19 מדעי יש צורך להביא את הדברים במדויק.
20
21 52. ב"כ הנתבעים חקר את התובע בחקירתו ביחס למאמר מדעי מטעם הקולג' המלכותי בבריטניה
22 והתובע נשאל אודות מחקר זה וענה כי המאמר משנת 2016 והידע המדעי הולך ומתעדכן. בכל
23 מקרה בתיק דנן אין זה רלוונטי כי מאמר כזה או אחר יציג עמדה מדעית לעניין השימוש
24 בסיגריות אלקטרוניות.
25
26 53. יודגש, בית המשפט הוא אינו הפורום המתאים במסגרת דיון זה לקבוע באם הסיגריות
27 האלקטרוניות מזיקות לבריאות אם לאו. המדובר בעניין שבמומחיות ובין הצדדים כאמור
28 קיימת מחלוקת עובדתית לעניין זה. סלע המחלוקת הינה ביחס למילים שהופנו כלפי התובע
29 בפרסומים.
30
31 54. בכינוי הנתבעים את התובע שקרן עליהם להוכיח כי אכן התובע אומר דברים שקריים. לא הוכחו
32 לפני טענות אלו. כמו כן, העובדה שהתובע משתתף בכנסים בנושא עישון אשר נערכים בחסות
33 חברות תרופות אינה מוכיחה כי התובע מקבל שוחד מחברות התרופות ובוודאי אין בכך כדי
34 להוכיח שחיתות כלשהי.
35

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 55. לאור האמור לעיל עולה כי לא עלה בידי הנתבעים להוכיח את הגנת אמת בפרסום ביחס
2 לפרסומים ומשכך נדחית טענה זו.

הגנות תום הלב לפי סעיף 15 לחוק

3
4
5
6 56. שני יסודות להגנת תום הלב: האחד - פרסום בתום לב, השני – תוכן הפרסום עוסק בהבעת דעה
7 על התנהגות הנפגע בתפקיד בעל אופי ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אופיו, עברו, או
8 דעותיו במידה שנתגלו באותה התנהגות. אבחן להלן את הטענות לעניין תום הלב שהעלו
9 הנתבעים בטענותיהם.

הגנת ענין אישי וכשר לפי סעיף 15(3) לחוק

10
11
12
13 57. לצורך הוכחת טענת הגנה לפי סעיף 15(3) שעניינה הגנה על עניין אישי וכשר יש צורך להוכיח
14 ארבעה תנאים. ראשית יש להוכיח כי מדובר בעניין אישי כשר שהגנה עליו מצדיקה את הפרסום,
15 שנית, שתוכן הפרסום שבמחלוקת נועד להגן על אותו עניין; שלישית שהפרסום הופנה רק לאנשים
16 מסוימים שזהותם מתחייבת מהוראות הסעיף ורביעית כי הפרסום נעשה בתום לב (ראו דיני לשון
17 הרע, אורי שנהר, עמוד 294).

18
19 58. לעניין הגנה זו טוענים הנתבעים כי החברה היא מקור פרנסתם וכי עמדותיו של התובע במדיה
20 פוגעת בהם. לטענתם, מעשי הנתבעים היו על מנת לדחות ולהוקיע פרסומיו של התובע כלפי
21 המוצר אותו משווקת ומוכרת החברה. וכל פעולותיהם אינם אלא ניסיון נואש להגן על משלח ידם
22 המהווה אינטרס אישי וכשר. הפרסומים הם חלק מקמפיין מחאה ברשת כנגד הדברים. כמו כן
23 הם ניהלו מאבק במסגרת העתירה לבג"ץ כנגד מיסוי הסיגריות האלקטרוניות דבר המלמד כי
24 הם עושים ככל שביכולתם כדי לשמר את המצב הקיים ולמנוע פגיעה במשלח ידם.

25
26 59. איני סבורה כי עומדת לנתבעים הגנה זו.

27
28 60. אין מחלוקת כי לנתבעים הזכות להגן על פרנסתם, ואולם אין בהגנה זו כדי להצדיק כינוי התובע
29 שקרן ומושחת ללא בסיס מוצק תוך יחוס לו מניעים זרים. הנתבעים רשאים לפרסם את הידע
30 המדעי שיש בידיהם כדי להגן על משלח ידם אולם אין בשימוש בכינויים אלה (שקרן, מושחת)
31 כדי להגן על אותו עניין. מעבר לכך, הפרסום פורסם בדף הפייסבוק של החברה והופנה כלפי כלל
32 הציבור. אין לקבל את טענת הנתבעים לפיהם הפרסומים התפרסמו בקבוצת לקוחות החברה.
33 הוכח לפני כי מדובר בפרסום שהוצג כלפי הציבור כולו וכי כל אחד שנכנס לאתר של החברה יכול

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 היה לצפות בתוכן הפרסומים. בנסיבות אלו אני גם סבורה כי שימוש מכוון בכינויים פוגעניים אלו
2 אינו נעשה בתום לב. לפיכך הטענה נידחת.

הגנה על הבעת דעה של איש ציבור לפי ס' 15(4)

61. הנתבעים טוענים כי מאחר שהתובע הינו דמות ציבורית ומעשיו נתונים לביקורת נוכח המשקל
7 שעלולים לייחס לדברי, אזי שבנסיבות אלו טוענים כי יש להעדיף את הזכות לחופש הביטוי. כן
8 לטענתם דבריו אינם מגובים במחקרים.

62. אני מקבלת טענה זו. סעיף 15(4) נועד לתת הגנה ולאפשר להביע דעה על התנהגותם של אנשי
11 ציבור דבר המאפשר שיח ציבורי בעניינים שנויים במחלוקת, ביקורת ציבורית, והתראה מפני
12 התנהלות אשר על פניה מעלה סימני שאלה. ואולם בנסיבות המקרה, הפרסומים הפוגעניים נוסחו
13 כעובדה ולא כהבעת דעה. העובדה שהתובע הוא איש ציבור אין בה כדי לתת לגיטימציה לפרסום
14 פרסומים אלו.

63. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בעניין דנקנר:

18 "בצד חשיבותו של השיח הציבורי הפתוח והחופשי, אין להקל ראש
19 בחשיבות השמירה על רמתו של הביטוי הציבורי בהתייחסו לכלל ולפרט.
20 שאלה של סגנון ביטוי אפשר שהוא ענין לטעם העשוי להשתנות בין אדם
21 לרעהו, אך מקום שמדובר בביטוי הפוגע בכבודו של הזולת או בשמו הטוב,
22 יש להיזהר בו גם בשיח הציבורי... אשר לאיש הציבור הנפגע, חשוב לזכור
23 כי שמו וכבודו אינם הפקר. העובדה כי אמירה פוגענית נאמרת בגידרו של
24 שיח ציבורי וכלפי אנשים המעורבים בענייני ציבור אין פירושה כי ניתן היתר
25 בלתי מוגבל ללשון משתלחת, לביזוי, ניאוף והשפלה של הזולת גם בהיותו
26 איש ציבור".

64. כן באותו עניין שלעיל נקבע כי בקביעת מתחם הסבירות של פרסום הפוגע בפרט, הנעשה במסגרת
31 הבעת דעה בתחום הציבורי, ישנה הקרנה למבחני פיסקת ההגבלה החוקתיים, ובמיוחד לעקרון
32 המידתיות. כאשר בהקשר האחרון יש לבחון את קיומו של קשר רציונאלי בין הפרסום הפוגע לבין
33 העניין הציבורי הנטען, קיומה של אפשרות פגיעה פחותה, מבלי לשנות מטיב הפרסום והיחס

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הקיים בין התועלת שבפרסום, נוכח עוצמת חשיבותו של העניין הציבורי הנטען, לבין עוצמת
2 הפגיעה בשם-הטוב.
3

4 65. בענייננו אני סבורה כי אף הגנה זו אינה עומדת לנתבעים בשים לב לכך כי לא הוכח לפני קשר
5 רציונאלי בין כינוי התובע בין היתר "שקרן" ו"מושחת" לעניין עניין ציבורי כלשהו ובשים לב לכך
6 שככל שלנתבעים טענות כנגד התובע, הרי שישנן הדרכים לעשות זאת גם ללא השימוש בביטויים
7 שלעיל אלו וכן בשים לב לעצמת הביטויים הפוגעניים, פרסומם המתמשך והיקף תפוצתם.
8

9 66. מעבר לכך, מתקיימת בנתבעים חזקת העדר תום הלב בפן השלילי של מושג זה, כאמור בסעיף
10 16(ב)(3) לחוק. מנגד, לא מתקיימת בהם חזקת תום הלב בהיבטה החיובי, כמובנה בסעיף 16(א)
11 לחוק. הנתבעים לא הפריכו את החזקה השלילית שקמה נגדם, ולא העמידו חזקה חיובית בדבר
12 תום לבם. המסקנה המתבקשת מכך היא כי אמירותיהם הפוגעניות אינן חוסות בצל הגנת תום
13 הלב הקבועה בחוק.
14

הגנה על לשון הרע קודם לפי סעיף 15(10)

15
16
17 67. לטענת הנתבעים פרסומים הנתבעים כנגד התובע פורסמו לאחר שהתובע אמר לשון הרע כנגד
18 הנתבעים כאמור בסעיף 15(10) לחוק.
19

20 68. איני מקבלת טענה זו. כעולה מהסרטון שהוגש ביחס לתכנית של קרן מרציאנו, התובע יצא
21 במסגרת פרסומיו במדיה הדיגיטלית כנגד השימוש בסיגריות אלקטרוניות והבהיר את נזקיהם.
22 זוהי עמדתו המדעית של התובע ואין היא עולה לכדי לשון הרע. טענת הנתבעים לפיה במהלך
23 הכתבות הוצגו מוצרים שלהם אין בה כדי להקים אחריות מצד התובע. לא הוכח כי התובע ערך
24 את הכתבה לא עולה כי החברה נזכרת בדבריו ובנסיבות אלו הרי שיש לדחות אף טענה זו. מעבר
25 לכך ייאמר כי הבעת דעה מדעית של התובע אינה מהווה לשון הרע כנגד הנתבעים ואזי לא מדובר
26 בהכחשה של לשון הרע.
27

28 69. לאור האמור לעיל, לא עלה בידי הנתבעים להוכיח קיומן של הגנות בחוק ביחס לפרסומים
29 האמורים לפיכך אני קובעת כי פרסומים אלו מהווים כאמור לשון הרע באופן המטיל את
30 האחריות על כתפי הנתבעים.
31

שאלת האחריות של נתבע 3

32
33
34 70. אין מחלוקת בין הצדדים לעניין הטלת האחריות לפרסומים על החברה ואחריות אישית כלפי
35 נתבע 2 המשמש כמנהל בפועל של החברה והעיד כי פרסם ויזם את הפרסומים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 44048-04-18 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 71. ואולם, בין הצדדים קיימת מחלוקת משפטית ועובדתית ביחס לשאלת האחריות של נתבע 3
3 לפרסום הפרסומים.
4
5 72. לטענת התובע, יש לחייב אף את נתבע 3 במסגרת הטלת אחריות אישית בתוקף היותו הבעלים
6 של מחצית המניות בחברה והיותו מנהל החברה. לטענתו, נתבע 3 ידע על הפרסומים שפורסמו,
7 קיבל את מכתב ההתראה וכתב התביעה ובכל זאת לא מנע הפרסום.
8
9 73. עוד לטענת התובע, מרגע שיש לנתבע 3 יכולת לשלוט על אמצעי הפרסום והוא ידע הן על הפרסום
10 והן לאחר מכן על דרך והתנהלות החברה, קמה לו בהתאם לסעיפים 11-12 לחוק, אחריות אישית
11 בנזיקין. כן נטען כי לא מדובר בהרמת מסך אלא באחריות אישית. התובע מבסס את טיעונו על
12 ההלכה שנקבעה ב-ע"א **צוק אור נ' טל סוקיוריטי בע"מ פ"ד מח (5) 661 (להלן: "עניין צוק אור")**
13
14 74. מנגד טענו הנתבעים כי נתבע 3 בפועל לא פרסם דבר וכי לא הוא לא משמש כמנהל פעיל בחברה
15 אלא מחזיק בעסק אחר. לטענתם, הכלל הוא שעל התובע להוכיח תביעתו לפיה נתבע 3 פרסם את
16 הפרסומים ואולם לא עלה בידי התובע להוכיח זאת. עוד לטענתם, הרצון לבצע הרמת מסך בין
17 פעולת החברה למעשי נתבע 3 צריך להתבסס על ראיות טובות ואולם לא הוצגו כאלה. בנסיבות
18 אלו עותרים הנתבעים לדחיית התביעה כנגד תביעה 3 תוך חיוב בהוצאות.
19
20 75. אבחן להלן טענות אלו.
21
22 76. כבר עתה אציין כי לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את הוראות החוק והפסיקה אני
23 סבורה כי יש להטיל אחריות על נתבע 3 וזאת, הן מכוח סעיף 11 לחוק, כאחראי על אמצעי
24 התקשורת והן מכוח סעיף 12 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**") כפרסום במחדל.
25
26 77. סעיף 11 (א) לחוק מטילים אחריות אף על מי שלא פרסם את הפרסומים בפועל ובכלל זה את
27 עורך הפרסום ואף האחראי לאמצעי תקשורת.
28
29 78. וכך נקבע:
30 **"פורסמה לשון הרע באמצעי תקשורת, יישאו באחריות פלילית ואזרחית**
31 **בשל לשון הרע, האדם שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם**
32 **בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפרסום,**
33 **ובאחריות אזרחית יישא גם האחראי לאמצעי התקשורת."**
34

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 "עורך אמצעי תקשורת" בעיתון - לרבות עורך בפועל, ובשידור - לרבות
2 עורך התכנית שבה נעשה הפרסום.

3
4 "אחראי לאמצעי התקשורת", בעתון - המוציא לאור, ובשידורי רדיו
5 וטלוויזיה - מי שאחראי לקיומם.

6
7 אמצעי תקשורת" - עיתון וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור;

8
9 המונח "עיתון" הוגדר בפקודת העיתונות כך:

10
11 "כל דבר-דפוס המכיל חדשות, ידיעות, סיפורי מאורעות, או כל הערות,
12 ציונים, או באורים בקשר עם אותם חדשות, ידיעות או סיפורי מאורעות, או
13 עם כל ענין אחר בעל חשיבות ציבורית, הנדפס בכל לשון והיוצא לאור
14 בישראל למכירה או להפצת חינם, לעתים קבועות או בלתי קבועות..."

15
16 79. בענייננו טען ב"כ התובע בסיכומיו כי פרסום בפייסבוק מהווה פרסום באמצעי תקשורת, הדף
17 העסקי של הנתבעים מהווה כעיתון ואמצעי תקשורת בה עושה החברה שימוש רב ומרגע שנתבעים
18 2-3 אישרו שהם שולטים בדף, קמה להם אחריות.

19
20 80. עיון בפסיקה מעלה כי ישנה הכרה בפייסבוק כאמצעי תקשורת לפי סעיף 11 לחוק תוך הטלת
21 אחריות על בעלים, מקום שהפרסום הועלה ע"י אחר אשר יכול לקבוע אם פוסט כלשהו יוותר
22 באתר, או יוסר ממנו. בהקשר זה ראו (תא (רח"י) 13-09-2672 מאיר דהן נ' שלום קמיל (17.1.16)
23 תא (חד"י) 14-07-19281 אקדמיית אלקאסמי ואחרים נ' אחמד שרקייה (18.4.18).

24
25 81. בנסיבות התיק דנן הוכח לפני כי נתבע 3 הינו הבעלים של החברה, היה מודע לפרסומים והיה
26 מקושר לאתר של החברה ויכל להסיר את הפרסומים או לבקש שיסירו אותם ואולם הוא לא פעל
27 לכך. כן הוא העיד כי קיבל את מכתבי ההתראה וכן את כתב התביעה כך שבנסיבות אלו יש לראות
28 כנתבע 3 כאחראי לאמצעי התקשורת ולהטיל עליו חבות אזרחית.

29
30 82. אף מכוח סעיף 12 לפקודה ניתן להטיל אחריות אישית על נתבע 3 כפי שיובהר להלן.

31
32 83. סעיף 54(ב) לחוק החברות קובע:

33
34 "אין בייחוס פעולה או כוונה של אורגן לחברה כדי לגרוע מאחריות
35 האישית שיחיד האורגן היו נושאים בה אילולא אותו ייחוס".

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 .84 נקבע כי תאגיד בהיותו בעל אישיות משפטית נפרדת, נושא באחריות לעוולות בנזיקין. עם זאת
3 הטלת אחריות על תאגיד אינה מונעת הטלת אחריות נזיקין על אורגן או נושא משרה (ראו ע"א
4 8133/03 יצחק נ' לוטם שיווק בע"מ, פ"ד נט(3) 66).
- 5
6 .85 כן נקבע בעניין צוק אור כי במקרה בו אורגן של חברה ביצע עוולה אין מניעה כי הוא יחוב בנזיקין
7 ולא מדובר בהרמת מסך שכן אין הוא יכול להסתתר מאחורי אישיותה המשפטית של החברה,
8 מקום שנקבע, כי מעשה נזיקין זה או אחר בוצע על ידיו. המבחן לצורך הטלת אחריות אישית על
9 אורגן הוא המבחן הרגיל של דיני הנזיקין - קיום יסודות האחריות.
- 10
11 .86 נוסף על כך, מוטלת אחריות נזיקית במסגרת זיקות נוספות אל מבצע העוולה לפי סעיף 12 לפקודה
12 הקובע:
13
14 **"לעניין פקודה זו המשתף עצמו, מסייע מייעץ או מפתה למעשה או**
15 **למחדל שנעשו או שעומדים להיעשות על ידי זולתו או מצווה מרשה**
16 **או מאשר אותם, יהא חב עליהם"**
- 17
18
19 .87 בהתאם להוראות החוק והפסיקה שלעיל עולה כי אין צורך כי האורגן יבצע את יסודות העוולה
20 הנטענת בפועל אלא די בכך שאישר אותם, הרשה אותם, או הורה לאחר לעשותם כדי להטיל עליו
21 אחריות אישית.
- 22
23 .88 בעניינו אומנם לא הוכח כי נתבע 3 לקחת חלק פעיל בפרסום הפרסומים שמהווים לשון הרע בפועל
24 ואולם יש לשאול האם ניתן לייחס לנתבע 3 אחריות אישית-נזיקית בכך שלא מנע מהנתבעים 1-
25 2 את הפרסום ולמעשה לייחס לו לשון הרע במחדל? או במילים אחרות, האם ניתן לראות
26 בהתנהלות נתבע 3 משום אישור לפרסומים כנגד התובע, לפי סעיף 12 לפקודה.
- 27
28 .89 בפס"ד ע"א (ת"א) 16-10-35757 נידיילי תקשורת בע"מ נ' יואל שאול (16.1.19) הובאה המחלוקת
29 הקיימת בספרות בין מלומדים ביחס לשאלה האם החוק דורש פעולה אקטיבית להתגבשות עוולת
30 לשון הרע או גם מחדל עשוי להקים את העוולה תוך שהוצע כי יש להעדיף את האפשרות השנייה
31 לפיה קיימות נסיבות בהן יש לאפשר הגשת תביעות בגין פרסום לשון הרע במחדל.
32
33 וכך נכתב:
- 34
35 **"בחוק המצוי אין התייחסות מפורשת לשאלה האם נדרש שהפרסום**
36 **ייעשה במעשה אקטיבי, או שדי במחדל. בין מלומדים נחלקו הדעות**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לגבי המצב במשפט המצוי. מחד, סנג'רו ושנהר תומכים בדעה שכיום
2 החוק דורש פעולה אקטיבית לשם התגבשות העבירה (וממילא גם
3 העוולה) של פרסום לשון הרע. מנגד, פלר טוען כי גם מחדל עשוי להקים
4 את העבירה (וממילא גם את העוולה) במקום שבו הייתה חובה למנוע
5 את הפרסום
6 ...
7 איזון ראוי בין השיקולים השונים מביא למסקנה כי יש לאפשר הגשת
8 תביעות בגין פרסום לשון הרע במחדל במקרים שבהם התנהגותו של
9 הנתבע לא הייתה סבירה". (חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר ובוועז שנור,
10 לשון הרע – הדין המצוי והרצוי, בעמ' 211-210).
- 11
12 90. אשר על כן, בנסיבות תיק דנן אני סבורה כי אף מבחינה המשפטית לפי סעיף 12 לחוק ניתן להטיל
13 אחריות אישית על נתבע 3 בכך שאישר במחדל את הפרסום כאשר כאמור עולה כי הוא היה
14 מקושר לדף הפייסבוק של החברה עוד מהימים שהיה פעיל בחברה וכי הוא קורא כמעט כל פרסום
15 של החברה. לפיכך, העובדה כי הנתבע 3 היה מודע לפרסומים ואולם לא עשה דבר למנוע אותם
16 הרי שאחריותו למעשים אלו מתבטאת במחדל ויש להטיל אף עליו את האחריות.
17
18 91. לאור האמור יש להטיל את האחריות אף על נתבע 3 יחד עם נתבעים 1-2 ביחד ולחוד.
- 19
20 **שאלת גובה הפיצוי**
21
22 92. בשלב זה משקבעתי כי הפרסומים מהווים לשון הרע ולא קיימת הגנה בחוק, יש לבחון את שאלת
23 גובה הפיצוי הראוי לתובע.
24
25 93. הפסיקה קבעה קווים מנחים בבחינת השיקולים שיש לבחון בעת מתן פיצויים. כך נקבע כי שיעור
26 הפיצוי נגזר, בין היתר, מחומרת הפגיעה שארעה והיקפה, מתפוצת הפרסום מאופי הצדדים
27 ומהתנהגותם. כן יינתן משקל לעובדת התנצלותו של הפוגע, או סירובו להתנצל, ודבקו
28 באמירות הפוגעניות בלא לחזור בו מהן (ראו ע"א 552/73 רוזנבלום נ' כץ, פ"ד ל(1) 589, 596), ע"א
29 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (פורסם בנבו, 4.8.2008) וכן עניין בן גביר.
30
31 94. בענייננו, יש לקחת בחשבון בין השאר את העובדה כי מדובר בפרסומים פוגעניים ומכפישים
32 חוזרים ונשנים, בעלי תפוצה רחבה. כעולה מחקירת נתבע 2 אין המדובר כפרסומים שנכתבו
33 ב"עידנא דריתחא" וללא שימת לב אלא נכתבו בישוב הדעת תוך מחשבה (עמ' 11 שורות 29-30).
34
35 95. נתבע 2 אף אישר ששיתף את הפוסטים על מנת להגדיל את התפוצה שלהם (עמ' 12, שורות 9-10).

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לוינ' נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 .96. בנוסף יש לתת את הדעת לעובדה כי הפרסום הרביעי פורסם גם לאחר מכתב ההתראה שנשלח.
3 כמו כן את העובדה כי הפרסומים המשיכו להתפרסם עד למועד הדיון למרות הצהרות נתבע 2
4 בדיון השני כי יסירם.
5
6 .97. כמו כן יש לקחת בחשבון את היקף תפוצת הפרסום. מהמוצגים שהוגשו עולה כי נכון להגשת
7 תצהירי התובע הפרסום הראשון זכה ל-162 לייקים 24 שיתופים. המדובר בביטויים חוזרים
8 ונשנים שצברו תהודה רבה.
9
10 .98. עובדה נוספת שיש לתת את הדעת אליה היא העובדה שנתבע 2 לא הביע התנצלות כנה ביחס
11 לאמירות שפורסמו. טענותיו לפיהן הוא מצר על המילים אך לא על הכוונה (עמ' 10 שורה 2) אינה
12 מלמדת על התנצלות כנה, באופן שיש בו כדי להקל בפסיקת הפיצויים. לא רק זאת, הנתבע לא
13 חזר בו מדבריו וטען כי האמירה שקרן ומשוחת היא אמת לחלוטין (עמ' 7, שורות 14-15).
14
15 .99. הנתבעים ממשיכים אף לאחר הגשת התביעה לפרסם אמירות פוגעניות כנגד התובע ובפוסט
16 שהעלו קראו לו "צורר ענף האידוי בישראל" אין צורך להבהיר את הקונוטציה העולה מאמירה
17 זו והנתבעים אינם סבורים שיש בכך פגם.
18
19 100. בנסיבות העניין ולאחר שבחנתי את מכלול השיקולים ובכלל זה השיקול ההרתעתי נגד פרסומים
20 כאמור, אני סבורה כי יש לפסוק לתובע פיצוי כולל בגין מכלול הפרסומים בסך של 100,000 ₪.
21
22 **סוף דבר**
23 101. לאור האמור לעיל אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובע סך של 100,000 ש"ח.
24
25 102. בנוסף, בהתחשב בתוצאה ובאופן ניהול ההליך, יישאו הנתבעים בהוצאות התובע בסך כולל של
26 20,000 ₪.
27
28
29
30
31 ניתן היום, י"ב שבט תש"פ, 07 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 18-04-44048 לזין נ' טייקאייר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מירב כפיר, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4

